

25.11.2017 Večer

Stran/Termin: 16

Naslov: Na glavo postavljena Kapica

Naklada: 25.010,00

Avtor: Barbara Gavez Volčjak

Površina/Trajanje: 614,50

Rubrika/Oddaja: KULTURA

Žanr: POROČILO

Gesla: TILEN KOŽAMELJ, LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR



Lutkovna kritika

Na glavo postavljena Kapica

Nova Rdeča kapica v Lutkovnem gledališču Maribor

Barbara Gavez Volčjak

Predstava za otroke Rdeča kapica bo že zaradi naslova pritegnila v Lutkovno gledališče Maribor, ki je tokrat združilo moči z Zavodom Bufeto, številne obiskovalce. Grimmove pravljice so navsezadnje tudi zaradi založniške politike še vedno železni repertoar skoraj vsake otroške knjižne police in predspalnega rituala. Kot take pri publiku zbudijo določena pričakovanja, ta pa v pričujoči predstavi za otroke ne bodo izpolnjena. Kar seveda ni nujno slabo oziroma je po nekaterih teorijah gledališke umetnosti, ki naj gledalca vznemiri in

mu da misliti, pravzaprav zaželeno. Seveda pa najmlajši obiskovalci gledališča še ne poznajo teorij in nalog gledališke umetnosti, temveč v njej v prvi vrsti uživajo in se ob njej tudi učijo. Prav vzgojna poanta je v tokratni različici, sodeč po gledališkem listu, postavljena v ospredje. Koliko bo sporočilo našlo ušesa naslovnika, pa bo pokazal čas.

Vsebinsko je predstava postavljena na glavo. Poleg babice živi tudi dedek, ki ima velike oči, velike zobe in velika ušesa. Rdeča kapica je poslušala mamina navodila in se ni

na poti z nikomer pogovarjala, ni nabirala rož in tudi ni srečala volka. Zato jo babica pošlje na pot še enkrat. Obenem ji podari komplet babuš, od največje praprababice do najmanjše Kapice. V njih naj bi se skrivala moč vseh njenih prednic. Za konec pa ji še naroči, naj hodi po svoji poti in misli s svojo glavo. Kar je sicer poučno, zlasti po doktrini permisivne vzgoje, a ta v zadnjem času doživlja številne kritike, češ da vzgaja samozaverovane individualiste brez čuta za odgovornost.

V tej verziji ni lovca, pojavita pa se dedek in zajček. Zakaj pravzaprav?

Rdeča kapica se torej na ponovni poti skozi gozd počuti svobodno, dela, kar hoče. Volka ima za kužka in mu da vse dobrote iz košare v zameno za sladole. S tem sladoledom je na koncu kaznovana, po nepojasnjeni poti se znajde v volkovem trebuhu in prav tako nepojasnjeno se iz njega tudi reši.

Kar v tej različici Rdeče kapice ne zveni logično, je zaplet in z njim predvideni nauk zgodbe. Ko se Kapica ni držala maminih (patriar-

Ustvarjalci

Jera Ivanc: Rdeča kapica. Režiserka Yulia Roschina, dramaturginja Jera Ivanc, lektorica Metka Damjan, scenografka in kostumografka Vasilija Fišer, avtor glasbe Branko Rožman, igrajo Lucija Tratnik k. g., Nataša Sultanova, Ravil Sultanov in Tilen Kožamelj.



halnih) naukov in je govorila z volkom, je ta požrl najprej babico in nato še njo. Ko se drži maminih naukov in se na poti ne ustavlja, ji babica zabiča, da se ne bo ničesar naučila, če bo samo ubogala, ker da se učimo iz napak. Slednjic dela po svoje in je prav tako kaznovana, tokrat zaradi požrešnosti. Če naj bi izkušnje lika iz pravljice služile otrokom za to, da jim ni treba vsega spoznati na lastni koži, ni čisto jasno, zakaj je treba preprosto starodavno pravljico (ki, mimogre-

de, izpolnjuje isti namen) postaviti na glavo in jo preobložiti z novimi liki in pomeni. Da se malo spogleduje celo s feminizmom, je najbrž zgolj posledica spola protagonistke, kajti nauki naj bi veljali tudi za fante.

Predstava za otroke, ki vključuje elemente gledališča objektov, cirkuškega artizma in senčnega gledališča, ima sicer dovolj živahen tempo. Otroke pritegnejo zlasti enostavni komični vložki, kot je prepir med igralci, prestrašeni zajček pa

morda malo spomni na Alico v čudežni deželi. Preplet tradicionalne podlage in sodobne nadgradnje še poudarja kombinacija ruskega melosa in sodobne pop glasbe, ki mestoma spominja na rap. Mobilnost predstave omogoča preprosta scena z dvojno zaveso, obešeno na okvir na vrtljivem okroglem podestu.

Tempo predstave je živahen.

Foto: Boštjan LAH

